

ASKERİ AMAÇLI VAKIFLAR

Em. Tümg. Turhan OLCAYTU
T.K.K. Güç. Vakfı Gn. Md.

Askerî amaçlı vakıflar konusuna girmeden önce, tarihin eski çağlarından bu yana vakıfların kuruluşu ve gelişimine kısaca temas etmek istiyorum.

Dünyada ilk vakıflar veya benzeri kurumlar ne zaman, nerede ve kimler tarafından kurulduğu bilinmemektedir.

Bir çok eski milletlerin hukuk sistemlerinde; kişilerin mal ve paralarının bir bölümünü şartlı hibe şeklinde halkın sürekli olarak yararlanması biçiminde hayır işlerine bağışladıkları çeşitli tarihi belgelerden anlaşılmaktadır.

Eski Mezopotamya milletleri hukukunda, Hitit yasalarında, Hindu hukukunda ve Roma hukukunda çeşitli vakıflara ait hükümlerin bulunduğu tespit edilmiştir.

Budist dinine girmiş olan Türkler de İslâmiyetten önce pek çok Budist vakıfları kurmuşlardır.

Öncelikle şunu belirtmeliyim ki, vakıf kurumu ve kavramı doğrudan doğruya İslâm dininin, dinî ve ahiâkî temellerinden doğmuş İslâma özgü bir kurum değildir.

Bütûn büyük dinler gibi İslâm dinî de hayır ve yardım türünden ahlakî girişimleri kuşkusuz özendirmiştir. İlk İslâm Fukahasının (Hukukçularının) vakıf kuruluşları ve vakfın niteliği üzerinde sürdürdükleri yoğun tartışmaları, vakıf olgusunun Kur'an ayetlerine ve Peygamberin hadislerine dayandırmak için ne denli zorluk çektiklerini biliyoruz. İslâm hukukçuları vakıf başlangıcını; Hz. Ömer'in bir parça bahçesini «Sadaka

etmek» istemesi üzerine Hz. Muhammed'in ona :

«İhbes aslehu ve sebbil semeretehu» (aslını elinde tut, ürününü hayır yoluna dağıt) diye verdiği cevaba bağlamaktadırlar. Burada, sadaka etmek ile vakıf kavramı elbette ki aynı anlama gelmemektedir.

İlk Emevi Halifeleri zamanında Irak'ta, Suriye'de, Mısır'da, Sasanî ve Bizans vakıf kurumlarıyla karşılaşan Müslümanlar, bu devletlerin hukuk sistemlerine de kuşkusuz yabancı değillerdir. Ancak bir çok konularda olduğu gibi çeşitli ulusların karşılıklı kültür etkilenişleri; vakıf kurumu ve kavramı hususunda da geçerli olmuş ve Müslümanlar vakfın ilk örneklerini yukarıda sıraladığımız ülkelerde yaşayan milletlerin dinî ve hayrî kurumlarında ilk örneklerine rastlamışlardır.

İslâm aleminde daha sonra gelişen vakfiyelerin sistematiğini incelediğimiz zaman bunların, bugün elimizde bulunan İslâm'dan önceki Bizans devleti ile ilgili «Typica» adına taşıyan vakfiyelerde benzerleri görülmektedir.

Müslümanların kendisinden önceki uluslardan alarak geliştirdikleri vakıflar daha sonraki dönemlerde Hıristiyanlar için örnek olmuştur. Mısır'daki kiliseler için kurulan vakıflarda İslâmî örnekleri görmek mümkündür.

İslâm'da ilk vakıf 706 yılında Emevi Halifesi Abdülmelik oğlu Velid (yaşamı : 670 - 715) tarafından başkent Şam'da yap-

tırılan «Ömeyye Camii» için kurulmuştur. Vakıf terimi de İslâm âleminde bundan sonra (8. yy.) kullanılmaya başlamıştır.

8. yy.'da başlayan İslâm vakıf kuruluşları, Türklerin İslâmiyeti kabul etmeleri ve İslâm ülkelerinin yönetiminde söz sahibi oluşlarına kadar sönük bir dönem yaşamıştır. Türklerin İslâm ülkelerindeki egemenlikleri arttıkça vakıflar, çok hızlı ve çok yönlü bir gelişme göstermiştir. Gazneliler'de, Büyük Selçuklu İmparatorluğu'nda, Harzemşahlar'da, Mısır'da Türk Hükümdarlarının yönetimleri dönemindeki vakıf kurumları hakkında Prof. M. Fuat KÖPRÜLÜ, «Vakıflar Dergisinin 2. cildinde» çok geniş bilgiler vermiştir.

Türkler, o kadar çok değişik amaçta ve türde vakıflar kurmuşlardır ki, öteki bütün İslâm ülkelerinde bulunan vakıflar bunların onda birine bile ulaşamamışlardır. Buna ait bilgiler ve Türk vakıflarının tür olarak 40'tan fazla ve amaçları itibarıyla da 30 kadar örneği «Cumhuriyetin 50 nci yılında Vakıflar» adlı eserin 151 nci sayfasında sıralanmaktadır. İncelendiği zaman çok ilginç amaçlarla kurulan Türk Vakıfları görülmektedir. Bu örnekleri sıralayarak zamanınızı işgal etmek istemiyorum. Ancak, asıl konumuza «Askeri Amaçlı Vakıflar» konusuna girmek üzere anılan eserden eski Türk Vakıfları arasında askere silah ve giysi teminini, donanmaya yardım gibi benzeri çeşitli askeri amaçlı vakıfların bulunduğunu tespit etmek mümkündür.

GÜNÜMÜZDEKİ ASKERİ AMAÇLI VAKIFLAR

Bugün, varlıklarından haberdar olduğumuz ve hemen hemen büyük milletimizin bütün fertlerinin yakından tanıdığı Türk Silahlı Kuvvetleriyle ilgili 3 vakıf vardır. Bunlar kuruluş tarihi ve sırasına göre şunlardır :

1. Türk Deniz Kuvvetlerini Güçlendirme Vakfı :

Bu vakıf, Osmanlı Devleti döneminde 19 Temmuz 1909 tarihinde «Donanmayı Hümayun Muvaneti Milliye Cemiyeti» adı altında o zamanki basının ve halkımızın desteği ile kurulmuştur. Bu Cemiyet sağladığı bağış paralarıyla 4 muhip ile birlikte Barbaros Hayrettin ve Turgut Reis isimle-

rindeki savaş gemilerini satın alarak donanmamıza katmıştır. 1 nci Dünya Savaşı yıllarından önce bu cemiyetin İngiltere'ye sipariş ettiği Reşadiye Harp Gemisini, İngiltere Hükümeti politik amaçlarla teslim etmemiştir. Bu cemiyet, 1 nci Dünya Savaşı sonunda faaliyetini durdurmuştur.

1960 yılında başlayan Kıbrıs olayları halkımızın gözünü yeniden donanmaya çevirmiş ve 1965 yılında anılan bu cemiyet isim değiştirmek suretiyle «Türk Donanma Cemiyeti» adını almıştır. Bu tarihte faaliyete geçen Donanma Cemiyeti 6 Şubat 1972 de fes edilmiş ve 11 Mart 1972 tarihinde «Türk Donanma Vakfı» adı ile yeniden kurulmuş ve 1981 de «Türk Deniz Kuvvetlerini Güçlendirme Vakfı» ismi altında faaliyetini sürdürmeye devam etmiştir.

Bu vakfın temel amacı : Türk Deniz Kuvvetlerinin güçlendirilmesi konusunda Türk Milletinin maddî ve manevî desteğini sağlamaktır. Halen önemli, 5 büyük sanayi tesisine ortak bulunmaktadır.

2. Türk Hava Kuvvetlerini Güçlendirme Vakfı :

Bu vakıf, «Kendi Uçağını Kendin Yap» ilkesini kendisine slogan yaparak 1970 yılında kurulmuş, vakfın özvarlığını hızla artırarak milli hava sanayimizin bir an önce kurulması amacıyla birçok yasal gelir kaynaklarına sahip kılınmıştır.

1985 yılında çıkarılan 3238 sayılı «Sanayin Geliştirme ve Destekleme İdaresi Başkanlığı ve buna bağlı olarak oluşturulan Fon» yasası ile bu vakfın gelir kaynakları arasında bulunan Millî Piyango biletleri hasılatı, Belediye gelirlerinden ayrılan paylar, sinema ve tiyatro biletleri üzerinden ödenen paylar gibi çeşitli malî destekler, bu vakıftan alınarak anılan bu yeni kuruluşa devredilmiştir.

Bugün ülkemizde kuruluş hazırlıkları sürdürülen ve hepimiz tarafından F-16 Uçak Yapım Projesi olarak bilinen «Türk Uçak Sanayinin» doğuşuna bu vakıf önderlik etmiş olup, bir çok sanayi tesislerine de ortak olmuştur.

3. Türk Kara Kuvvetlerini Güçlendirme Vakfı :

Bu vakıf, 1974 Kıbrıs Barış Harekâtını izleyen günlerde ulusal coşkunun doruğa ulaştığı dönemde büyük milletimizin itici

gücüyle kurulmuş olan askeri amaçlı ve en genç vakfımızdır.

Kıbrıs Harekâtı sırasında bugün gururla hatırladığımız üzere Türk Milleti, yediden yetmişe ayağa kalkmış, Silahlı Kuvvetlerimizin çevresinde çelik bir halka gibi kilitlenerek elindeki bütün imkânları seferber edip silahlı kuvvetlerimize sağanak halinde bağış yarışına girmiştir.

Bu dönemde Deniz ve Hava Kuvvetlerine yapılan bağışlar, bu Kuvvetlerin daha önce kurulmuş olan vakıfları kanalıyla kabul edilmek suretiyle değerlendirilmesi mümkün olmuştur. Buna karşılık ordumuzun ana unsurunu oluşturan Kara Kuvvetlerimizin bir vakfı mevcut olmadığı için bu Kuvvete yapılan bağışların kabul edilerek değerlendirilmesi mümkün olamıyordu. Buna rağmen Kara Kuvvetlerine yapılan bağışların giderek artıp yoğunlaşması üzerine o zamanki Genelkurmay Başkanının da uygun görüşü alınarak zamanın Kara Kuvvetleri Komutanı (Orgeneral Eşref AKINCI) tarafından 26 Ağustos 1974 tarihinde vatandaşlarımızın bu itici gücüyle Türk Kara Kuvvetlerini Güçlendirme Vakfı kurulmuştur.

Genel Değerlendirme :

Askeri amaçlı bu üç vakfın ülkemize kazandırdığı ve kalıcı eserlere dönüştürerek kendi kuvvetlerinin savaş gücünün artırılmasına katkı sağlama yolunda faaliyete geçirdiği birçok savunma sanayii tesisleri bugün yurt hizmetinde görev yapmaktadır.

Türk Deniz Kuvvetlerini Güçlendirme Vakfı; özellikle Anfibi harekâta kullanılacak olan çeşitli tiplerdeki çıkarma gemilerinin yapımını desteklemekte ve diğer savaş gemilerimizin modernizasyonu için çeşitli cihaz ve donanımlar sağlama konularında etkinliğini devam ettirmektedir.

Türk Hava Kuvvetlerini Güçlendirme Vakfı ise yukarıda da değindiğimiz gibi TUSAŞ'ın kuruluşuna bizzat önderlik etmiş ve Türk Uçak Sanayininin temelini en güçlü harcı koyarak çok önemli katkı ve destekler sağlamıştır. Halen sağlamaya da devam etmektedir.

Türk Kara Kuvvetlerini Güçlendirme Vakfı'na gelince; kuruluşundan bu yana Genel Müdürlüğünü yaptığım bu vakıf, yurt-

çinde ve yurtdışında yaşayan vatandaşlarımızla çeşitli kurum ve kuruluşların tamamen gönüllü olarak yaptıkları ve halen de devam ettirdikleri para bağışlarını, bankalarda bekleterek enflasyonun aşındırmasına imkân vermeden 1975 yılından bu yana hızla yatırımlara dönüştürmüştür.

Bu vakıf, doğrudan savunma sanayii ile ilgili olmak üzere Ankara'da ASELSAN (Askeri Elektronik Sanayi A.Ş.) tesisini ilk yatırım olarak gerçekleştirmiştir. Bunu takiben Balıkesir'de İŞBİR Elektrik Sanayi A.Ş.'nin kuruluşuna önderlik etmiş Janerattör üreten bu fabrikayı kısa zamanda üretime geçirmiştir.

Kayseri'de kurulan ASPİLSAN (Askeri Pil Sanayi A.Ş.)'nin dikkate değer bir öyküsü vardır. Bu öykü şudur : Tarihte ilk kez bir şehrin halkı kendi arasında teşkilatlanarak kendi yöresinde çok kapsamlı bir bağış kampanyası başlatmış ve sağlayacakları para ile Kayseri'de bir fabrika kurarak anahtarını Türk Kara Kuvvetlerini Güçlendirme Vakfına teslim etmek amacıyla harekete geçmiştir. Yaklaşık 400 Milyon TL. ya mal olan ASPİLSAN fabrikası sivil ve askeri ihtiyaç için 1000 kez şarj edilerek yeniden kullanılabilir nitelikte Nikel Kadmiyum türünden pilleri üretmektedir. Bu tesisin üretim konusu Kara Kuvvetleri Komutanlığınca tesbit edilmiş, parası Kayserililer tarafından sağlanmış ve proje vakıf tarafından gerçekleştirilmiştir. Dünyada bu sistem içinde kurulmuş hiçbir sanayi tesisi mevcut değildir.

Yukarıda sıraladığımız bu üç savunma sanayi şirketinin % 50'den fazla sermayesi Türk Kara Kuvvetlerini Güçlendirme Vakfına ait olup, Yönetim ve Denetimi vakfın elinde bulunmaktadır.

Bu vakfın kuruluş amacı doğrultusunda ortaklığına girdiği 2 ayrı şirketi daha vardır. Bunlardan birisi Muğla'nın Köyceğiz Kasabası yakınındaki KÖYTAŞ ve ikincisi de fabrika tesislerinin bir bölümü İstanbul'da ve bir bölümü de Niğde Aksaray'ında bulunan OTOMARSAN.'dir. (Otobüs ve Motorlu Araçlar Sanayii A.Ş.)

Vakıf bu şekilde savunma sanayi alanında faaliyet gösteren 5 ana kuruluşun sahibi veya ortağıdır.

Bu sanayi şirketlerine ilaveten Sivas

halkının, hisse senetlerini satınalarak Türk Kara Kuvvetlerini Güçlendirme Vakfına bağışladığı Sivas'ta faaliyette bulunan SİDAŞ (Sivas Dokuma Sanayi A.Ş.) şirketinden başka sembolik bir payla ortaklığına girilen Türk Hava Kuvvetlerini Güçlendirme Vakfı'na ait HAVELSAN (Hava Elektronik Sanayi A.Ş.) şirketiyle birlikte bizzat kurduğu veya ortaklığına katıldığı sanayi tesislerinin toplamı 7 adede ulaşmıştır.

Türk Kara Kuvvetlerini Güçlendirme Vakfı, yukarda kısaca değindiğimiz sanayi şirketlerinden başka, Adapazarı halkının isteğine uyarak ve parası bu yöre insanlarıca bağış olarak sağlanan 200 Milyon TL. ye yakın bir para ile ARİFİYE'de bulunan Tank fabrikasına entegre bir tesis olarak yeni ve modern bir ünite inşa etmiş, donatmış ve Kara Kuvvetleri Komutanlığına armağan etmiştir.

Ayrıca, Çankırı'da M.K.E. tarafından kurulan ve Silahlı Kuvvetlerimiz için Uçak-savar silahları imal edecek olan fabrikaya da 1 Milyar TL. nakit desteği sağlamış, buna ilaveten ordumuz için gerekli olan Gaz Maskesi alımına da 600 Milyon TL. lık nakdi katkıda bulunmuştur.

Görüldüğü gibi Askeri Amaçlı Vakıflar, bir yandan fabrikalar kurarak ya da Ordumuzun acil ihtiyaçları için gereğinde para desteği sağlayarak kendi kuvvetlerinin savaş gücünün artırılmasına çok önemli katkılar yapmıştır.

Askeri amaçlı vakıfların ülkemize kazandırdıkları :

Her üç kuvvete ait bulunan vakıfların faaliyetleri sonucu olarak ülkemize ve Silahlı Kuvvetlerimize şu kazançlar sağlanmıştır :

1. Vakıfların kurduğu savunma sanayi tesislerinin üretim konusuna giren hususlarda ordumuzun dışa bağımlılığı belli ölçülerde azaltılmıştır.

2. Girişilen her yatırım ülkemize yeni yeni teknolojik kabiliyetler kazandırmıştır.

3. Bu tesisler sayesinde yeni iş alanları yaratılmış, istihdama yardımcı olunmuş ve işsizlik sorununa vakıflar kendi ölçüklerinde destek olmuştur. (sadece Kara Kuvvetleri Vakfı'nın tesislerinde yaklaşık 500'ü Mühendis olmak üzere işçi ve teknis-

yen olarak 6000 kişiden fazla personel çalışmaktadır. Bu, 6000 aileye yeni bir ekmek kapısı açmak demektir.)

4. Millî imkânlarla ve yan sanayiiden de yararlanmak suretiyle üretilen teçhizat ve malzemenin artık ithaline de gerek kalmadığı için, ülkemiz büyük ölçüde döviz tasarrufu yapmıştır.

5. Vakfa ait bir kısım fabrikalar ihracata da yönelerek ülkemize milyonlarca Dolarlık döviz kazancı elde edilmiştir. (Sadece ASELSAN son üç yılda 30 Milyon \$'a yakın çeşitli elektronik teçhizat ihraç etmiştir.)

6. Savaş şartlarında kullanılmak üzere çok üstün kalitede üretim yapan vakıf fabrikaları yan sanayiimizin de gelişmesine yardımcı olmuş ve böylece yan sanayiide daha kaliteli mal üretmek zorunda kalmıştır. Yerli piyasa ile her yıl milyarlarca liralık alış - veriş yapılarak ülkeye yeni katma değerler kazandırılmıştır.

7. Her şeyden önemli olarak kurulan bu fabrikalar ve tesisler sayesinde Türk Silahlı Kuvvetlerinin savaş gücünün artırılmasına önemli destekler sağlanmış ve bu arada millî ekonomimize de önemli katkılarda bulunulmuştur.

SONUÇ OLARAK :

Türkiye Cumhuriyetinin bütün hükümetleri hiç kuşkusuz, ordumuzu çağın ihtiyaçlarına uygun olarak her türlü silah, araç ve gereçle donatmak için ellerinden gelen çabayı göstermişlerdir. Ancak, Yüce Türk Milleti, kendi devletinin millî savunma yönündeki harcamalarını kendi gönlünce yeterli bulamadığı için ordusunun daha da güçlenmesine yardımcı olmak amacıyla onun vakıflarına sahip çıkmış, çeşitli mal ve para bağışlarıyla onu gönülden bir samimiyetle desteklemiştir. Binlerce yıldan beri Türk milleti kendi yaşama kabiliyetini iki kelimeyle ifade etmiştir. Bu, «Türk Ordusudur» işte bu nedenledir ki büyük milletimiz tarihin derinliklerinden gelen «**Ordulaşmış Millet Olma Bilinciyle**» ordusuna her alanda sahip çıkmış, bağrına basmış ve «Kendi Silahını Kendin Yap» kampanyasını daima canlı tutmayı başarmıştır.

Bir benzeri başka bir ülkede olmayan Askeri amaçlı vakıflarımız «**Ordu - Millet**

bütünlüğünün» bir simgesi olarak Türk milletinin sinesinde sonsuza dek yaşayacaktır.

«Ordular Milletinin Desteği ile Güçlenir» sloganı askeri amaçlı vakıflarımızla birlikte milletimizin müştereken geliştirdiği bir ilke haline dönüşmüş ve milletimiz, **«Savaşa Hazır Olan Barışı Kurtarır»** düsturunu yüreğinin en derin köşesine kazıyarak yazmıştır.

Askeri amaçlı vakıflarımıza bu atılım hızını kazandıran yüce millete sonsuz şükran ve saygılar sunarım. Bir sorunuz varsa, cevaplandırmaya hazırım.

Oturum Başkanı :

— Sayın Generalim, zamanımız müsaittir, konunuza ilave yapmak istediğiniz bazı hususlar veya tamamlamak ihtiyacını duyduğunuz noktalar varsa açıklamanız mümkündür.

Konuşmacı : (Turhan OLCAYTU) :

Benim konum, askeri amaçlı vakıflardır. Bunun temel felsefesini, Türk kültürel antropolojisinden kaynaklanan, ordu - millet bütünlüğünün bir sonucu olarak kabul etmeliyiz. Böyle askeri amaçlı bir vakfın başka hiçbir yabancı ülkede bulunmadığını vurgulamak isterim.

Türkiye'de görev yapan Amerika Yardım Kurulu Başkanı Tümgeneral; Vakfımıza yapılan bağışları radyo ve televizyondan öğrenip, üst düzeyde bağışların devam ettiğini ve özellikle 12 EYLÜL harekâtından sonra bu bağışların daha da arttığını görünce bu konuyu merak etmiş; vatandaşlarımızın yaptıkları bu bağışlardan ne gibi çıkarları olabileceğini öğrenme hevesine kapılmış ve bu hususları görüşmek üzere benden bir randevu talebinde bulunmuştu. Kabul ettim geldi. Konuyu açtı ve «Efendim, duyuyorum, TRT ve Basından da izliyorum size yüzbinlerce ve milyonlarca liralık bağışlar yapıldığını görüyorum. Siz bu bağışlara karşılık onlara ne veriyorsunuz? Bağış yapanların bunda ne çıkarları oluyor?» diye sordu.

Bir yabancıның ve özellikle batılı bir kimsenin mantığında; herhangi bir şey almadan bir şey vermek veya herhangi bir çıkarı olmadan karşılıksız bir yardım yapmak fikri, bizlerde olduğu gibi onlarda gelişmemiştir. Batılının mantığında birine bir

şey verirsem onun karşılığını da almalıyım zihniyeti vardır.

Amerikalı Generalin bu sorusuna cevaben, odamın duvarında örnekleri asılı bulunan şiltlerimizi gösterdim, işte bu şiltleri yapılan bağış miktarının derecesine göre ilgililere takdim ediyor ve ayrıca daha küçük meblağdaki bağışlar için de basılı takdir ve teşekkür belgelerimizi veriyoruz dedim.

Bu cevabımı hayretle karşıladı ve tatmin olmamış ki; «Peki bağış yapanların bu işten çıkarı ne oluyor?» diyerek bu konuyu tam olarak kavrayamadığını bir kez daha ortaya koyunca, kendisine Türk Milli Tarihinin Ortaasya'ya dayanan bölümünden başlayarak Türk Milletinin binlerce yıldan bu yana ordusu ile ilişkilerini kendisine özetlemeye çalıştım ve özetle şu açıklamaları yaptım :

Türk milletinin, M.Ö. 209 yılından bu yana yerküresi üzerinde siyasal bir varlık olarak yaşadığı tarihi bir gerçektir. Siyasal varlık demek ülkesi, milleti, ordusu ve yasasıyla bir milletin varlığı demektir. Tarihe baktığımızda (Çin vekainamelerinden -olayların tarihinden- öğrendiğimize göre) Çin tarihçilerinin M.Ö. 1766 yılından itibaren Türk hükümdarlarından bahsettiklerine; gene aynı Çin kaynaklarının M.Ö. 781 - 771'de Türklerin, Sarı ırmak'ın güneyine atladıklarını ve Şansi Eyaletine egemen olup Çin'e daldıklarından söz ettiklerine tanık oluyoruz.

Bu durumda M.Ö. 1766 + M.S. 1986 = 3752 yıldanberi Türk milletinin tarih sahnesinde yaşamakta olduğu görülecektir.

Dünyada Türkler kadar eski olan Çinliler, Hintliler ve Mısırlılar da vardır. Bu milletler de eski uygarlıkların sahipleridir. Ancak, hürriyetini ve bağımsızlığını, yeryüzünde görüldüğünden bu yana bir an dahi kaybetmeden tarih sahnesinde kalan tek millet, Türklerdir. Diğer bu eski milletler birçok kez batmış ve yeniden çıkmış olmalarına karşın Türkler, daima bağımsız bir devlete sahip olagelmışlerdir.

Cumhurbaşkanlığı forsun da bulunan 16 yıldız, tarih süreci içindeki bağımsız Türk Devletlerinin sayısını ve ortasındaki güneş, son Türk Devleti olan T.C.'ni simgelemektedir.

Dünya siyasal tarihinde bir Türk Devleti her an mevcut olmuştur. Bunun tek sebebi, Ordu - Millet bütünlüğüdür.

Türk kültür antropolojisinin Ortaasya dönemi incelendiğinde; Türk han ve hakanları bir savaş için kılıcını kuşandığı zaman milletin tümü ayağa kalkmış ve Türk milleti bir anda bütünüyle Türk ordusunu teşkil etmiş olduğu görülür. Bu nedenle Türk milletine, «Ordulaşmış Millet» denilmektedir.

Türkler, Orta Asya'da siyasal bir varlık olarak tarih sahnesine çıktıktan sonra, zaman ve mekân kavramını atlarının terkisine bağlayarak yer küresinin sırtını kılıçlarıyla çizmiş, Afrika'nın bütün kuzey kesimini Ortadoğu bölgesini, Arap Yarımadasının tümünü egemenlikleri altına almışlar; Avrupa'nın ortasındaki Roma ve Viyana kapılarına kadar dayanmışlar, kalıcı kültür miraslarını bu yörelerde bırakmışlar ve 3 Kit'ayı atlarının nalları ile damgalamışlardır. Bunun tek sebebi, Türklerin ordulaşmış millet olmalarıdır. Bugün ülkemizdeki askeri amaçlı vakıflara bakıldığında Türk ordusunun, Türk milletiyle binlerce yıldan beri aynı potada erimiş ve böylece milletle ordu bir tek kavram haline gelmiş olmalarından dolayı günümüzde de vatandaşlarımız tarihin derinliklerinden gelen «Ordulaşmış Millet» olma bilinciyle kendi Silahlı Kuvvetlerine sahip çıkarak ona destek olmak için bu vakıfların kurulmasındaki itici gücü oluşturmuşlardır.

Ordulaşmış Millet olma bilinci ve kavramı, Türk milletine has bir duygu, milletimize özgü bir kültürel güçtür. Askeri nitelikli vakıflar da bu gücümüzün kurumlaşmış bir olgusudur. Diyerek Amerikalı Generale bu açıklamaları yaptım ve milletimizin vakfımıza bu duygular içinde yaptığı bağışa karşılık, hiç bir maddî çıkar gözetmediğini, aksine, ordusunun güçlü olduğu oranda kendisinin, ülkesinin ve devletinin de güçlü olacağı inancıyla bu bağışları sürdürdüğünü izah etmeye çalıştım.

Ayrıca ona vakfımıza yapılan bağışlarla ilgili olarak örnek niteliğinde şu olayları anlattım :

Kıbrıs Barış Harekâtından sonraki dönemde Kasım ayının çok yağışlı ve soğuk bir gününde, saçları yağmurdan yüzüne ya-

pışmış, ceketsiz gömleği ııslak olmuş, adım attıkça papuçlarından sular fıskıran 13 - 14 yaşlarında bir çocuk vakfa gelerek bağış yapmak istediğini söylemiş bir naylona sardığı paraları koltuğunun altından çıkararak görevli arkadaşına vermiştir. 1974 yılın parasıyla 250,— TL. yı gören arkadaşım, çocuğun yoksulluğuna acıyarak bu bağışı kabul etmek istememiş (çünkü o yıllarda bu para ile bir ayakkabı, gömlek, pantolon vs. gibi giyecek almak mümkündü) ve kendisine : «Oğlum git bu parayla kendine uygun bir giyecek al bak üşüyorsun ve üstündekilerde çok eskimiş» diyince, çocuk birden hayal kırıklığına uğramış, büyük bir şevk ve heyecanla bağış yapmaya geldiği vakıfta böyle bir olumsuz tavırla karşılaşmaktan dolayı üzüntüye kapılarak görevli arkadaşına hiddetle çatmış : «Ağbı ben simitçiyim, Kıbrıs Harekâtının başladığı günden beri 4 aydır sattığım simitlerden kazandığım paradan artırdığımı, orduma yardım etmek için biriktirdim, size getirdim. Bu bağışımı alacağınız yerde bana nasihat veriyorsunuz. Sen nasıl bir adam-sın, benim orduma yapacağım bağışı nasıl kabul etmezsin.» diyerek gözlerini hırsla açıp büyük bir tepki göstermiş. Neticede arkadaşım, çocuğun bağışını alıp makbuzunu vermiş, ıslak gömleğine bir de vakfın armağanı olan rozet takarak gönlünü almış ve çocuğu yolcu etmiş. Vakıftaki büroma geldiğimde bu olayı bana anlattıkları zaman çok duygulandım. Adeta gözlerim doldu.

Bu olaydan sonra «simitçinin parası» vakıfta bir slogan haline geldi. Bir zarf, yanlış yazılıp yırtılsa, bir tabaka kağıt ziyan edilse arkadaşlar, birbirlerine : «bak simitçinin 25 krş.nu israf ettin» demeye başladılar. Gerçekten de o günden bu yana aldığımız bütün bağış paraları bu küçük simitçinin şahsında, adeta kutsallaşmış tek kuruş dahi gereksiz yere harcanmadan hepsini savunma sanayi alanına aktarılmaya çalışılmıştır.

Bağış örneklerinden birini de yaşlı bir vatandaşımızdan alalım. Olay şudur :

Bir gün 93 yaşında bir yurttaşımız, köyündeki öğretmeni de yanına alarak vakfımıza gelmiş, Çorum yöresinde bulunan 8 Bin dönüm arazisini vakfımıza bağışlamak

İstedğini söylemiş ve bir tomar halindeki tapu senet ve paftalarını masanın üzerine yayarak, (arazisini bağış için değil de sanki satmaya gelmişcesine) «şurası taban arazidir. Burası sulaktır. Şuraları nadasa bırakmaya bile gerek kalmaz» vs. gibi açıklamalarla ve büyük bir heyecanla bağışlayacağı araziye methetmeye devam etmesi üzerine ben de : «Babacığım sen kendini hiç yorma, biz hertürlü mal ve para bağışını alıyoruz. Bu mallarda satılıp paraya çevrilererek savunma sanayi alanında kullanılmaktadır. Ancak, çocukların varsa, mahfuz hisseli mirasçılar olarak bu arazinin belli bir bölümü üzerinde onların da hakkı vardır. Allah gecinden versin sana bir emri - hak vaki olursa, çocuklarınla mahkemelik olup senin ruhunu incitmek istemeyiz. Bu bağış için çocuklarının da acaba rızasını alının mı?» diye sordum.

Yaşlı vatandaşımız şu açıklamayı yaptı :

«Paşam, ben imparatorluğun çöküş döneminden kalma bir Osmanlı neferiyim. Ömrümün çoğu muharebe meydanlarında geçti. Vücudumda 7 düvelin 7 kurşun yarası var. Bingazi cephesinden tutta, Galiçya'da, Kafkas cephesinde, Yemen'de, Suriye cephesinde, Süveys'de, Çanakkale'de ve Sakarya'dan sonra İzmir'in kurtuluşuna kadar katılmadığım muharebe kalmadı. Koca Osmanlı İmparatorluğu'nun eriyip yok olmasına ve nice toprakların elimizden bir sabun gibi kayıp gitmesine şahit oldum. Bütün bu hikâyeleri çocuklarım da bilirler. Onlara da hep anlattım. Köle olsun, ellerinden öperler altı evladım var. Sana gelmeden önce onları bir defa daha topladım. Ve herbirine geçimlerini sağlayacak kadar araziye dağıttım ve onlara dedim ki, bizim neslimiz, Anavatan dışındaki bütün topraklarını kaybeden ve gerileye gerileye gelip şu son vatan toprağına sığınan bir nesildir. Eğer ordumuz güçlü olmazsa düşmanlar, üzerimize yeniden çullanıp bu toprakları da elimizden alır. Size dağıttığım tarlaların mülk olarak elinizde kalmasını istiyorsanız aha bunları da götürüp Kara Kuvvetlerini Güçlendirme Vakfı'na bağışlayacağım. Vakıf bu toprakları nasıl isterse öyle değerlendirebilirsin dedim. Hepsi elimi öpüp kabul etti. Köyümüzün Öğretmeni de işte yanımdadır

ve buna şahittir. Çocuklarımın bu bağışa razı olduklarını gösteren imzalı belgeyi de sana getirdim.» diye kendine has şivesiyle tatlı tatlı anlattı.

Diğer bir bağış örneği de şudur :

Edirne ilimizin 97 köyü, her yıl hasat döneminde köylerinin meydanına koydukları birer römorku, ürettikleri (buğday, arpa, ayçiçeği vs. gibi) tarım ürünleriyle doldurup yer yılın 30 Ağustos Zafer Bayramında bu römorklarını traktörlerine takarak geçit törenlerine katılmakta ve tören sonunda ilgili Tarım Satış Kooperatifi'nin veya Toprak Mahsulleri Ofisi'nin alım merkezlerine götürüp teslim ederek aldıkları paraları vakfımıza bağışlamayı yıllardanberi âdet haline getirmişlerdir.

Örneklere görüldüğü gibi vakfımıza yapılan bağışlar böylesine derin, böylesine köklü bir felsefe ve vatansever duygularla yapılmaktadır. Bu tür davranış örneklerini başka milletlerde görmek, pek mümkün değildir.

Bu açıklamalarımı büyük bir ilgiyle dinleyen Amerikan Generali; «Türk Milletini, onun özelliklerini ve kültür yapısını şimdi daha iyi anlamış ve öğrenmiş oluyorum» diyerek teşekkür etmiş ve yanımdan ayrılmıştır.

Sayın dinleyenlerim,

Türk milleti, 12 EYLÜL'den önceki anarşik ortamdan 12 EYLÜL sonrası huzur ve güven ortamına geçişini, Silahlı Kuvvetlerine borçlu olduğunu bildiği için 12 EYLÜL'den sonra ordusuna yapageldiği bağışlara yeni bir atılım hızı kazandırmış; Kara - Hava - Deniz Kuvvetlerimizin savaş gücüne katkıda bulunmak amacıyla kurulmuş bulunan Askeri Amaçlı Vakıflara yapılan bağışlar, bir sağnak halini almış ve böylece ordusuna duyduğu şükran duygusunu onun vakıflarına yaptığı bağışlarla ifade etmiş ve göstermek istemiştir.

Türk Kara Kuvvetlerini Güçlendirme Vakfı da 12 EYLÜL'den sonra çok üst düzeyde bağışlar almış ve bugün yaklaşık 20 Milyar TL.lık bir özvarlığa ulaşmıştır. Vakfımız böylesine bir maddî güce yükselince, mevcut savunma sanayi alanındaki yatırımlarını hızla genişletmeye, dar boğazları aşmaya ve Kara Kuvvetlerimizin savaş gücüne yaptığı katkılarını daha da artırmaya im-

kân bulmuştur. Bize bu imkânı kazandıran yüce Türk milletine huzurlarınızda şükranlarımı ve saygılarımı sunmayı bir borç bilirim.

Özellikle söylemek gerekirse Türk milleti, kendisini Türk ordusuyla özdeş gör-

mekte ve ordusunu kendisi, ailesi, milleti, ülkesi ve devleti için bir güvence olarak kabul etmektedir.

Sayın Başkan bu ilâvelerim için bana fırsat verdiğinizden dolayı teşekkür eder, dinleyicilerime saygılar sunarım.